

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ștefan Demian,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova împotriva lui Ștefan
Demian privind restituirea sumelor și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-9/24
Nr. PIGD 2-22166251-01-2ra-02012024)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de
procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (G. Grozav)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

08 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Ștefan Demian,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 noiembrie 2022, Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Demian privind restituirea sumelor și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, întru executarea deciziei nr. 3a-91/20 din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, devenită irevocabilă prin încheierea nr. 3ra-186/21 din 10 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a emis ordinele: nr. 248/p din 30 octombrie 2020 „Cu privire la restabilirea în funcție a d-lui Ștefan Demian”; nr. 283/p din 24 decembrie 2020 „Cu privire la executarea deciziei Curții de Apel cu privire la restabilirea în funcție a d-lui Ștefan Demian” și nr. 64/p din 30 martie 2021 „Cu privire la executarea deciziei Curții de Apel privind achitarea salariului d-lui Ștefan Demian pentru absența forțată de la muncă”.

3. Subsecvent, reclamantul a enunțat că la momentul încetării raporturilor de serviciu în legătură cu lichidarea funcției publice prin ordinul Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova nr. 55/p din 16 ianuarie 2019 „Cu privire la numirea la eliberarea personalului în legătură cu lichidarea funcțiilor”, Ștefan Demian a beneficiat de garanțiile sociale prevăzute de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și anume: potrivit art. 42 alin. (3), indemnizația unică în mărime de 15% din salariul de bază determinat conform clasei de salarizare la momentul depunerii cererii, pentru fiecare an complet de vechime în serviciul public, care în cazul său a constituit 5,07 mii lei; iar în temeiul art. 42 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 158/2008 pentru o vechime de 5 ani și 10 luni în serviciul public, la încetarea raporturilor de serviciu a beneficiat de următoarele plăți: indemnizația de șomer, achitată la eliberarea din funcția publică – 6.673,62 de lei; indemnizația de eliberare din serviciu, achitată în februarie 2019 – 6.673,62 de lei și indemnizația de eliberare din serviciu, achitată în martie 2019 – 6.673,62 de lei, însumând 20.020,86 de lei.

4. Complementar, a menționat că la 28 martie 2022, urmare a inspectării financiare complexe la Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2016 - 31 decembrie 2021, Inspekția Financiară în subordinea Ministerului Finanțelor, a emis prescripția

nr. 25- 05-03/474 din 28 martie 2022 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspectării financiare complexe în cadrul Biroului.

5. În prescripție s-a stipulat că, prin nivelul nesatisfăcător al controlului intern managerial au fost admise cheltuieli nerecuperate în sumă de 18,4 mii lei. Cu abatere de la prevederile art. 11 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar - fiscale nr. 181/2014 și art. 2 - 11 din Legea privind controlul financiar public intern nr. 229/2010, Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova nu a întreprins măsurile necesare în vederea restituirii indemnizațiilor la eliberare de la consultantul principal al serviciului juridic, în sumă de 18,4 mii lei, survenite urmare a restabilirii acestuia în funcție și achitării salariului pentru absența forțată de la muncă conform deciziei Curții de Apel, prin care a fost decisă anularea ordinului cu privire la eliberarea personalului în legătură cu lichidarea funcțiilor nr. 55/p din 16 ianuarie 2019.

6. De asemenea, în scopul lichidării încălcărilor depistate în cadrul inspectării, Inspekția Financiară a cerut aplicarea procedurilor legale ce se impun întru recuperarea cheltuielilor și cheltuielilor nerecuperate în sumă de 18.400 de lei. Iar, ca urmare a prescripției menționate *supra*, a emis ordinul nr. 27/p din 29 aprilie 2022, prin care a fost aprobat planul de executare a cerințelor prescripției.

7. Conform pct. 3 al ordinului nr. 27/p din 29 aprilie 2022, au fost anunțate persoanele vizate în raportul inspectării financiare despre cerințele prevăzute la pct. 3 alin. (3) al Prescripției Inspekției Financiare. Însă, Ștefan Demian, beneficiar al cheltuielilor în sumă de 18.400 de lei a prezentat dezacordul privind restituirea benevolă a sumelor indicate în prescripția Inspekției Financiare.

8. De altfel, reclamantul a indicat că la 01 noiembrie 2022, Inspekția Financiară a înaintat o nouă Prescripție cu nr. 25-05- 03/2127 din aceeași dată, prin care în conformitate cu Programul de activitate pentru semestrul II al anului 2022, a efectuat inspectarea financiară tematică la Biroul Național de Statistică privind verificarea executării cerințelor Prescripției cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare complexe nr. 25-05-03/474 din 28 martie 2022, în rezultatul căreia s-a constatat cheltuieli în sumă de 18.400 de lei ce nu au fost recuperate.

9. Așadar, având în vedere cele enunțate, Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova a solicitat încasarea din contul pârâtului Ștefan Demian a indemnizației de șomaj și indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 18.400 de lei.

10. Prin hotărârea din 30 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova.

S-a încasat de la Ștefan Demian în beneficiul Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova, suma achitată pentru indemnizația de șomaj și indemnizația de eliberare din serviciu în mărime de 18.400 de lei.

S-a încasat de la Ștefan Demian în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 552 de lei.

11. La 04 iulie 2023, Ștefan Demian a declarat apel, iar la 02 octombrie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 30 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

12. Prin decizia din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ștefan Demian și s-a menținut hotărârea din 30 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

13. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău, examinând apelul declarat de Ștefan Demian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a conchis că acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea integrală a hotărârii primei instanțe.

14. Instanța de apel a constatat că, în mod corect, instanța de fond a apreciat probele administrate și a aplicat dispozițiile legale incidente, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată. Or, din actele dosarului rezultă că, la încetarea raporturilor de serviciu, apelantului i-au fost calculate și achitate indemnizațiile prevăzute de art. 42 alin. (3) și alin. (6) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în sumă totală de 18.400 de lei. Totuși, ulterior, prin hotărâri judecătorești definitive, Ștefan Demian a fost restabilit în funcția publică, fiind repus în toate drepturile salariale aferente perioadei de absență forțată și beneficiind, suplimentar, de compensarea prejudiciului moral cauzat prin eliberarea ilegală din funcție.

15. În aceste condiții, instanța de apel a reținut că menținerea indemnizațiilor achitate la concediere ar conduce la o dublă reparare și la o îmbogățire fără just temei, ceea ce contravine principiilor generale de drept și prevederilor art. 1980 Cod civil privind restituirea prestațiilor necuvenite.

16. Instanța de apel a mai subliniat că argumentele apelantului privind dreptul său de a beneficia de garanțiile sociale prevăzute de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și eventualele drepturi ce ar putea surveni în cazul pensionării sau demisiei sunt irelevante speței, întrucât situația de fapt se raportează la o eliberare ilegală urmată de repunerea în funcție și nu la încetarea definitivă a raporturilor de serviciu.

17. De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a menționat că dispozițiile Codului muncii, invocate de apelant, nu sunt aplicabile funcționarilor publici, pentru care regimul juridic este guvernat de normele speciale din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

18. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că prima instanță le-a atribuit corect în sarcina părții căzute în pretenții, în conformitate cu art. 94 și art. 98 din Codul de procedură civilă, iar solicitarea apelantului de a obține compensarea acestora nu poate fi primită.

19. Totodată, instanța de apel a constatat că apelantul nu a prezentat probe noi apte să răstoarne constatările primei instanțe, astfel încât, în lipsa unor argumente de drept și de fapt pertinente, hotărârea atacată se impune a fi menținută.

20. Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a soluționat cauza în mod corect și echitabil, iar apelul declarat de Ștefan Demian urmează a fi respins ca nefondat.

21. La 02 ianuarie 2024, Ștefan Demian a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova și încasarea din contul acestuia a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea prezentei cauzei în sumă de 690 de lei.

22. În susținerea cererii de recurs, recurentul a conchis că decizia instanței de apel este nelegală și arbitrară și urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

23. În argumentarea concluziei enunțate, recurentul a susținut că, prin decizia nr. 3a-91/20 din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin încheierea irevocabilă nr. 3ra-186/21 din 10 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a constatat vinovăția Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova în emiterea ordinului nr. 55/p din 16 ianuarie 2019, act administrativ ilegal prin care a fost eliberat din funcția publică. Contrar dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanțele de fond și apel au ignorat această normă, atribuind câștig de cauză chiar părții vinovate și obligându-l pe el la restituirea sumei de 18400 de lei.

24. De altfel, recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat greșit dispozițiile art. 1979 din Codul civil privind îmbogățirea nejustificată, deși raportul juridic litigios este guvernat de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și de Codul muncii. Art. 42 alin. (3) și (6) din Legea nr. 158/2008 garantează funcționarilor publici indemnizația unică și indemnizația de șomaj în caz de lichidare a funcției, iar art. 173 și 186 din Codul muncii prevăd garanții și compensații la încetarea contractului individual de muncă. Totodată, art. 148 alin. (5) din Codul muncii interzice recuperarea salariilor sau compensațiilor plătite salariatului, cu excepția erorilor de calcul, fapt ignorat de instanțe. De asemenea, art. 1981 alin. (1) lit. a) și b) și art. 1996 din Codul civil, prevăd că nu există îmbogățire nejustificată atunci când aceasta își are temei într-o hotărâre judecătorească sau într-un act juridic valabil și că restituirea nu poate fi dispusă dacă ar contraveni ordinii publice sau dispozițiilor legale încălcate.

25. La fel, invocând prevederile art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recurentul a subliniat că, Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova nu și-a fundamentat cererea pe îmbogățire nejustificată, însă instanțele ierarhic inferioare au pronunțat hotărâri în baza acestui temei.

26. În context, a notat că art. 344 alin. (4) din Codul muncii stabilește un termen de prescripție de un an pentru repararea prejudiciului material, termen depășit în condițiile în care plățile contestate au fost efectuate în februarie-martie 2019, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 11 noiembrie 2022.

27. Totodată, a menționat și faptul că indemnizațiile de șomaj și de eliberare constituie garanții sociale protejate de art. 47 din Constituția Republicii Moldova, care consacră dreptul cetățenilor la un nivel de trai decent și la asigurări sociale în caz de șomaj, boală sau alte circumstanțe independente de voința lor, de altfel, garanții prevăzute și de art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 11 din Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale.

28. Așadar, concluzionând, Ștefan Demian a punctat că decizia din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată cu ignorarea unei hotărâri irevocabile anterioare, cu aplicarea greșită a normelor de drept material și procedural, cu omisiunea termenului de prescripție și cu o apreciere arbitrară și nerezonabilă a probelor, motiv pentru care solicită admiterea recursului, casarea deciziei atacate și respingerea cererii de chemare în judecată formulate de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova ca neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

29. Prin referința depusă la 22 mai 2024, Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova a solicitat respingerea recursului declarat de Ștefan Demian și menținerea în vigoare a actelor judecătorești contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. XI alin. (1), (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

31. În această consecvență, admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Demian împotriva deciziei din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

32. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

33. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Ștefan Demian s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 02 ianuarie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 octombrie 2023 și notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 26 decembrie 2023 (f.d.130).

38. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.33).

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Din analiza recursului declarat rezultă că Ștefan Demian a invocat temeii de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 22).

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Ștefan Demian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

44. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

45. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

46. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

47. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei

cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

48. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

49. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

50. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

51. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

52. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

53. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

54. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare

juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

55. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

56. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

57. Decizia din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 1979 alin.(1) din Codul civil, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Nemulțumirea exprimată de recurent privind restituirea indemnizațiilor achitate în legătură cu eliberarea din funcție a acestuia, nu poate suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate. Instanța de apel a reținut corect că Ștefan Demian a obținut o îmbogățire nejustificată, întrucât, pe de o parte, la încetarea raporturilor de serviciu a beneficiat de garanțiile sociale prevăzute de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, respectiv indemnizația de șomaj și indemnizația de eliberare din funcție în sumă de 18.400 de lei, iar pe de altă parte, prin restabilirea ulterioară în funcție i s-au achitat salariile pentru întreaga perioadă a absenței forțate, precum și prejudiciul moral, ceea ce a generat pentru Biroul Național de Statistică un dezavantaj patrimonial, motiv pentru care, în temeiul principiilor echității și al interdicției îmbogățirii fără just temei, acesta urmează să restituie indemnizațiile primite la eliberarea din funcție.

58. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, deși recurentul Ștefan Demian a invocat tardivitatea acțiunii în temeiul art. 344 alin. (4) din Codul muncii, potrivit art. 139 alin. (1) coroborat cu art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, termenul a început să curgă de la constatarea prejudiciului prin actele de control financiar din 28 martie 2022 și 01 noiembrie 2022, astfel încât cererea depusă la 11 noiembrie 2022 este în termen legal.

59. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform

Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

60. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

61. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

62. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

63. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ștefan Demian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

64. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către Ștefan Demian împotriva deciziei din 31 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu